

utan, som äro svårare att afhjelpa: denna synes vara lätt, sedan principen en gång är gifven; och det är derföre som jag vördsamt föreslår den förändring i Bevillningsförordningen:

att, vid bevillnings erläggande för fast egendom, afdrag måtte egaren medgifvas för den skuld, hvori han för egendomen häftar.

Om remiss till Bevillnings-Utskottet anhålles.

Stockholm den 20 Januari 1869.

G. Bjerkander.

N:o 93.

Af Herr **P. Östman**: Om nedsättning i anslaget för Kongliga teatern.

Vid nästlidne riksdag väcktes af flere denne Kammarens ledamöter fråga, dels att anslaget till Kongl. teatern skulle nedsättas, dels att det å Riksstaten uppförda anslaget skulle helt och hållet försvinna, men Höglofliga Stats-Utskottet som behandlade i ett sammanhang alla de motioner, som voro väckta i frågan, afstyrkte all nedsättning i berörda anslag, hufvudsakligen på den grund, att Kongl. teaterns skulder, som, enligt revisionsberättelserna 1861, utgjorde 34,474 R:dr 28 öre, hade för hvarje år ökats så, att den år 1867 belöpte sig till 159,129 R:dr 53 öre och det oaktadt Staten en följd af år för teaterns underhåll bidragit med 75,000 R:dr årligen. Vid behandlingen af Stats-Utskottets i ämnet afgifna Utlåtande N:o 31 blef efter åtskilliga meningsstrider sist berörda anslag nedsatt till 60,000 R:dr, det vill säga samma belopp som Kongl. Maj:t i sin nädiga Proposition till innevarande Riksdag om statsverkets tillstånd och behof föreslagit till understöd för utdikningar och aftappningar i de sex norra länen, jemte fyra härader i Wermlands län. Med antagande, att innevarande Riksdag i båda fallen skulle låta stanna vid detta belopp, kan man billigtvis fråga sig: medför Kongl. teatern samma

nytta för det allmänna som utdiknings- och aftappningsföretag, som afse att förminska frostländigheten? och svaret blir ett påfallande *nej*.

Väl har jag af många hört påstås, att Kongl. teatern är behöffig för den högre bildningen, hvarom jag mycket tviflar; men om så är, hvarföre icke då så gärna låta dem, som deraf finna njutning, underhålla denna sin förmenta bildningsanstalt, i stället för att det af skatter nedtyngda folket i allmänhet skall offra sin tribut åt en inrättning, hvars tillvaro är dem alldeles likgiltig.

Någonting märkligt företer sig vid jmförelsen mellan enskilda och Kongl. teatern. De enskilda, som icke hafva något bidrag från det allmännas sida, hålla sig vanligen skuldfria, men Kongl. teatern, till hvars underhåll Kongl. Maj:t sjelf lemnar 83,765 R:dr, recettmedel 420,397 R:dr 10 öre, hysesmedel 27,570 R:dr, som, med tillägg af statsanslaget, hvilket, till nästlidne Riksdag utgjorde 75,000 R:dr, eller tillsammans 606,732 R:dr 10 öre, det oaktadt vid nästlidne riksdag var behäftad med en skuld af 159,129 R:dr 53 öre, hvilket naturligtvis icke kan annat än väcka allmänhetens förundran och derjemte motvilja att bidraga till dess vidare underhåll

Jag skulle således önska, att icke något anslag till Kongl. teatern denna Riksdag beviljades; men då jag fruktar att för denna min tanke icke vinna Riksdagens bifall, vågar jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen ville nedsätta statsanslaget för Kongl. teatern till 30,000 R:dr.

Om remiss till Höglofliga Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm i Januari 1869.

P. Östman,
från Wester-Norrlands län.